

[Hasle.]

ger. Dette fremgaar jo tydeligt af Bemærkningerne til § 2, hvori det hedder:

„Begrundelsen for at meddele Foreninger en Biografbevilling maa søges i, at det efter disses Formaal er ønskeligt at støtte dem gennem Overskuddet af Teatret. Det er imidlertid kun i et begrænset Antal Tilfælde, at der kan ydes Understøttelse ad denne Vej, saaledes at Tildelingen af Bevilling til Foreninger nødvendigvis maa blive ret planløs. Hertil kommer, at Biografteaterdrift ikke har nogen naturlig Tilknytning til saadanne Foreningers øvrige Virksomhed, at Bevillingshaverne derfor ikke har den fornødne Indsigt i og heller ikke kan udøve den paakrævede Kontrol med Teatrets Drift, og at Ordningen derfor, selv om der efter Loven findes en sagkyndig Leder, ikke virker tilfredsstillende med Hensyn til Udnyttelsen af Bevillingen . . . .“.

Videre hedder det:

„. . . men ogsaa for de Udviklingslinier, der af Hensyn til Publikum bør følges inden for Biografteatervæsenet“.

Her er jo givet en meget omfattende og efter min Mening ogsaa rigtig Begrundelse for ikke at give Bevillinger til Foreninger. Dette Synspunkt gælder imidlertid efter den højtærede Justitsministers Opfattelse ikke for Foreninger af folkeopdragende Karakter, hedder det i Bemærkningerne, og det er jo dette, der har fundet Udtryk i den Bestemmelse, jeg nys citerede fra § 2. Hvad der forstaas ved Landsorganisationer, kan jo være tvivlsomt; jeg vil tro, at den højtærede Minister f. Eks. har tænkt paa Arbejdernes Oplysningsforening. Motiveringen for, hvis man i øvrigt mener, at der ikke bør gives Foreninger Bevillinger, at man bør kunne give saadanne Landsorganisationer Bevillinger, maa jo være den, at til en saadan Organisations Virksomhed, naar den er af folkeopdragende Karakter, hører ret naturligt Filmsfremvisning; det er jo ogsaa den Motivering, den højtærede Minister har givet. Denne Motivering fører imidlertid ikke længere end til at give Bevilling til at fremføre Films af folkeopdragende Karakter, og jeg vil gerne afæske den højtærede Minister en Erklæring om, hvorvidt en saadan Landsorganisation skal have en ganske almindelig Bevilling, der kan benyttes til at konkurrere med andre Bevillingshavere og paa alle Filmsomraader, eller det er den højtærede Ministers Mening at holde sig inden for det Omraade, som hans egen Begrundelse begrænser Bevillingen til, nemlig folkeopdragende Films. Jeg har saa meget

mere Grund til at rejse dette Spørgsmaal, som den Landsorganisation, jeg nys nævnte, jo har en Bevilling her i Byen, hvorefter man fremviser Films af alle Arter. Jeg mener, det maa være af afgørende Betydning for, om den Formulering, der her er givet, kan tiltrædes, hvorledes den højtærede Ministers Erklæring paa dette Punkt vil være.

I den Forbindelse vil jeg for øvrigt ogsaa gerne spørge: Skal da saadan Landsorganisation kunne faa flere Bevillinger, skal den kunne faa Bevillinger i forskellige Købstæder og København, eller er det Meningen, at den kun kan faa een Bevilling?

Jeg skal dernæst, idet jeg foreløbig lader § 5 i det første Afsnit ligge, gøre nogle Bemærkninger om Filmsudlejning og Filmentral.

I § 6 er det fastslaaet, at Producenter af indenlandske Films kan udleje Films i det Omfang, hvori saadan Udlejning er af Betydning for Afsætningen af deres Produktion til Udlandet. Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har allerede med Paaberaabelse af Overretssagfører Max Rothenborgs Udtalelser i „Berlingske Tidende“ udtalt, at det er en højt løjerlig Formulering. Jeg kan slutte mig hertil og indtil videre nøjes med at afvente den højtærede Ministers nærmere Udredning af dette Punkt. Jeg skal her kun opholde mig lidt ved selve den danske Filmsproduktion.

I den nævnte Paragraf tillader man altsaa, at dansk Filmsproduktion ogsaa kan drive en, ganske vist begrænset, Udlejningsvirksomhed, og man kæler for denne Produktion paa en Række andre Omraader. Jeg kan her nævne Lovforslagets § 9, der er en Gentagelse fra den tidligere Lov, og hvorefter det kan paabydes Biografteatrene i visse Tider at forevise danske Films. Jeg kan nævne § 30, hvorefter der af Filmsfonden kan ydes Understøttelse til dansk Filmsproduktion, og man maa vel ogsaa regne med, at der i stor Udstrækning skal kunne gives Fritagelse for at betale Forlystelsesskat, naar det drejer sig om danske Films, vel nok i højere Grad i hvert Fald, end naar det drejer sig om udenlandske. Sluttelig kan man nævne § 2, hvorefter et saadant Produktionselskab kan opnaa Bevilling til at drive Biografteatervirksomhed. Det er altsaa en særdeles gunstig Stilling, man giver dansk Filmsproduktion. Spørger man mig, om denne begunstigede Stilling er berettiget af historiske Grunde i Henhold til, hvad der er passeret, hvad vi har set af Arbejde